

EU's politiske arbejde. Det bliver ikke mindre vigtigt i et EU med 25 og flere medlemmer, og derfor besluttede vi også på Det Europæiske Råds møde i Sevilla i 2002, at Det Europæiske Råd skal udarbejde både et flerårigt, strategisk program og et årligt arbejdsprogram. Kommissionens arbejdsprogram er da også resultatet af en grundig dialog med Rådet og Europa-Parlamentet på grundlag af endnu et planlægningsinstrument, nemlig Kommissionens årlige politiske strategi, som fremlægges i begyndelsen af året, før arbejdsprogrammet træder i kraft.

2004 er et lidt usædvanligt år med en tætpakket europapolitisk kalender. Den 1. maj udvides EU med ti nye medlemslande, i juni er der valg til Europa-Parlamentet, og i november tiltræder en ny Kommission. Det giver naturligvis særlige vilkår for planlægningen af Kommissionens arbejde, men det gør ikke dette arbejde, som på mange måder udgør ryggraden i EU-samarbejdet, mindre vigtigt.

I arbejdsprogrammet peger Kommissionen på tre prioriteter for arbejdet i 2004. De er 1) gennemførelse af udvidelsen, 2) fremme af stabilitet internt i EU og eksternt, og 3) bæredygtig vækst. Vi har fra dansk side støttet Kommissionens overordnede prioriteringer. Jeg kan ikke i min besvarelse her i dag gå i detaljer med samtlige af Kommissionens lov- og arbejdsinitiativer, men inden for hver af Kommissionens tre prioriteter vil jeg gerne lægge op til en overordnet debat ved at pege på de efter regeringens opfattelse vigtigste spørgsmål, som kommer til at præge EU i så vel 2004 som årene fremover.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der skal være mere ro i salen!

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg tror, Socialdemokraterne holder en kaffeklub derovre sammen med en enkelt Venstrekvinde.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Må jeg bede om, at samtalerne, der foregår i den del af salen, fortsætter udenfor. De forstyrrer mødet.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan ikke høre, hvad jeg selv siger.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak. Værsgo, minister.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan godt høre, hvad jeg selv tænker.

Udvidelsen den 1. maj er naturligvis hovedprioriteten. Det bliver en helt central opgave at sikre, at de nye medlemslande hurtigst muligt bliver integreret fuldt ud i det indre marked til gavn for både dem selv og os.

De ti nye medlemslande er ikke store økonomier. Tilsammen kommer de til at stå for bare ca. 5 pct. af EU's BNP, men mange af dem har imponerende vækstrater. Litauen har f.eks. sidste år haft en vækst på 9 pct., og levestandarden i Slovenien er tæt på niveauet i flere af de gamle EU-lande i Sydeuropa. Det vil være til stor gavn for både dem og os, at de hurtigst muligt bliver ordentligt integrerede i det indre marked.

Lige så vigtigt bliver det at sikre, at rammerne for det udvidede EU bliver tilrettelagt på en sådan måde, at samarbejdet bevarer sin effektivitet og sin handlelygtighed. Vi har tidligere i dag talt om, at et af hovedformålene med forslaget om en ny forfatningstraktat for EU netop er at styrke EU's beslutningsdygtighed i en situation med 25 eller flere medlemmer. Forfatningstraktatens svar er flere flertalsafgørelser og færre muligheder for, at et lille mindretal kan blokere.

Kl. 17.30

Det er vigtigt at fastholde fællesskabstilgangen. Det er vigtigt at fokusere på helheden og at undgå sektor- eller nettofordelsbetragtninger.

Vi skal ikke ende i at få direktorater og pionergrupper, fordi EU ikke kan beslutte sig i den nye 25-gruppe. Vi skal ikke have lande, der går foran, fordi resten ikke vil følge med, men vi skal fortsætte den fælles beslutningsmåde.

De samme hensyn bør være styrende, når det gælder drøftelsen af EU's finansielle rammer for 2007-2013, som vi for alvor tager hul på i 2004. Mens regeringskonferencen først og fremmest handler om at tilpasse EU's institutioner og beslutningsprocedurer til det udvidede EU, så handler de finansielle rammer om at tilpasse EU's politiske og finansielle prioriteter til det udvidede EU.

Det bliver vigtige, men også vanskelige forhandlinger, som må forventes at fortsætte ind i 2005 og måske i 2006.

Regeringen vil i forhandlingerne bl.a. lægge vægt på, at der sker en målrettet prioritering af EU's samhørighedsmidler til fordel for de mindst velstående lande og regioner, dvs. i første række de nye medlemslande. Derudover må der sikres midler til øget forskning, uddannelse og innovation på europæisk plan samt til den